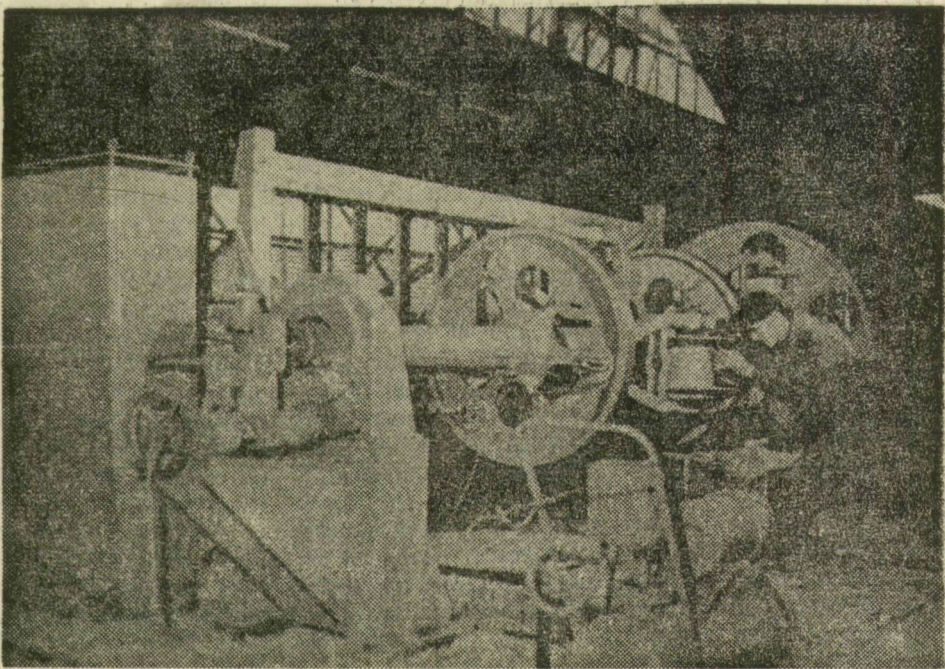

A Magyar Kábelművek szegedi gyárában

Dolgozik az új csarnok első gépe, februártól programszerűen termel a dróthúzóüzem

Jölesik hallani, olvasni a jelentést: dolgozik a Magyar Kábelművek szegedi gyára új csarnokának első gépe. Ez ugyanis a többi között azt jelenti, hogy a sok huzavona, halogatás után talán végre lendületesebben halad előre második ötéves tervünk egyik nagy szegedi beruházásának megvalósítása, a kábelgyár építése. A szegediek örömmel fogadják minden olyan hírt, amely új létesítményeinkről ad tájékoztatást. Minden új létesítmény városunk fejlődéséről, iparunk fejlődéséről beszél. Ezek mind újabb munkaközpontokat teremtenek a szegedieknek.

Nem teljes az öröm

A kábelgyár esetében azonban örömeink nem teljes, mert tudjuk, hogy az eredeti határidő szerint már 1962. december 31-én kulccsal együtt kellett volna átadnia az építőiparnak az új csarnokot. Közben módosították a határidőt, öt hónappal kitöltötték. Így aztán az újabb dátum 1963. május. Ekkor adják majd át talán véglegesen a tüzérlakócsarnokot.

Ezt hallva azt kérdezzük bárki: ha öt hónap múlva lesz kész az új csarnok, akkor hogyan termel az első gép? A válasz könnyű, de annál nehezebb a munka. Jóformán még se ajtaja, se ablaka nem volt a csarnoknak, amikor már elkezdtek a gép alapozását.

Az adott szót megtartották

A téli 14 fokos hidegben lényegében nyitott ablak mellett, villanyvilágítás nélkül termeltek a géppel. A nyitott ablak ez esetben azt

jelent, hogy nem voltak beüvegezve az ablakszemek. A gépek körül még kóművesek is dolgoztak, és dolgoznak még ma is. Építik az aljazatbetont és az újabb gépek alapjait. Ilyen rossz munkakörülmények között termelni bizony nem öröm. De a munka megkezdésének ideje sürgetett. Ugyanis ettől függött, megkapja-e ezt az új profilt a szegedi gyáregység, vagy nem. A szegediek váltalják, hogy a gép januárban dolgozik, és íme: termel is.

A gyár vezetői elmondják, hogy az épülő üzemben ez az első gép, amely rendeltetés szerinti helyén van, a többi még mind ideiglenes helyen működik.

Már régen termelni kellene a dróthúzó üzemből is. Itt azonban sok probléma volt a Diósgyőri Gépgyárban készített gépekkel. Az elmúlt hetekben ki kellett cserélni néhány alkatrészt, s fel kellett szerelni a légkondicionáló berendezést. Néhány nap múlva ez is elkészült, s aztán februárban már program szerint dolgozhat a dróthúzó.

Magasabb tervekért

Eddig a budapesti üzemből készített huzalokat szigetelték a szegedi gyárban. A következő hetekben, hónapokban fokozatosan áttérnek a saját készítésű drótok szigetelésére.

Az üzemben elmondják: az új év jól kezdődött. A decemberi ütemes termelés után nem volt hiány anyagban, félkészáruban. Remélik, jól folytatódik a munka, és megvalósítják az első negyedévi tervet, amely 35 szá-

zalékkal magasabb, mint az elmúlt év utolsó negyedévi terve volt.

Alsó képünkön az egykori lovardában létesített dróthúzó léghőszigetelt berendezésének szerelése látható. A felső képen a nagy csarnok közepén álló szigetelt vezetéksodró gépet látjuk munkában. Fenn az állványokon még az üvegezők dolgoznak.

N. P.

Ülést tartott a Minisztertanács

A Tájékoztatói Hivatal közli:

A Minisztertanács csütörtökön ülést tartott. A kormány elnökének előterjesztése alapján megvitatatta és elfogadta a Minisztertanács első félvi munkatervét.

A kormány ezután folyó ügyeket tárgyalta. (MTI)

Több baromfit és tojást termelnek idén a közös gazdaságok

Az utóbbi években erőteljes fejlődésnek indult a magyar baromfitenyésztés. Először nem az állománylétszám fejlesztése, hanem a tenyésztés, valamint a tartási körülmények korszerűsítése és a réginél gazdaságosabb, speciális fajták, illetve azok hibridjeinek elterjesztése volt a cél. Mint a Földművelésügyi Minisztérium kisállattenyésztési osztályán tájékoztatásul közölték, a jelenlegi 26,5 milliós létszám csak valamivel haladja meg a múlt évi állományt, a szocialista szektor részaránya azonban a tavalyi 2,7 millióról 3,3 millióra nőtt.

Az idei fejlesztési tervekben főleg a húsbarmfi-nevelés és a tojástermelés előirányzatait emelték az előző évekéhez képest. Eszerint az idén országosan 1000 vagonnal több húscsibét adnak majd közfogyasztásra, illetve feldolgozásra a termelőüzemek. A vágóbaromfi állami felvásárlása 500 vagonnal emelkedik. A tojás-termelésben 100 millió darabos termelési és 50 milliós felvásárlási növekedést ír elő a terv.

A fokozott ártermelési igényekhez az állam megadta, illetve megadja a szükséges támogatást. Az idén 45 termelőszövetkezetben építenek egyenként 5000-10 000 tyúk befogadására alkalmas korszerű tojóházat. Ezekbe a gazdaságokba mintegy 200 000 leghorn jellegű hibrid jércét, tyúkot összpontosítanak étkezési tojás termelésére. A tojótorzsek kiszállítását máris megkezdtek, s tavaszra teljes kapacitással

megkezdik működésüket az új szövetkezeti »tojásgyárak«. Néhány község háztáji tenyésztést úgynevezett egyhasznú tojóhibridekkel javítják fel. Ezekből a speciális fajtákból egyelőre húszszert adnak át a termelőszövetkezeti tagoknak, cseretakarány ellenében pedig 1000 vagonnyi különleges tojópotot is rendelkezésükre bocsátanak.

A húscsibe-nevelés fenneltérése érdekében 1 millió Lohmann-fajta húsbarmfi adnak ki nevelésre. A rendkívül gyors fejlődésű új fajta napocsibéit nagyobb részt állami gazdaságok, kisebb részt termelőszövetkezetek kapják. (MTI)

Gazdag tapasztalatokat gyűjtöttek a békemozgalomról

a Borsod, Csongrád és Veszprém megyei vizsgálatokon

A múlt év végén az ország három megyében megvizsgálták a békemozgalom helyzetét. Az Országos Béketanácsnál így tájékoztatták az eredményekről az MTI munkatársát.

— Képet akartunk kapni: hogyan dolgoznak aktivistáink a városokban és járársokban. Választásunk Borsod, Csongrád és Veszprém megyékre esett. Mindhárom helyen 35-40 tagú csoportok ismerkedtek az eredményekkel, a kezdeményezésekkel és a már hagyományosnak számító munkamódszerekkel. A tapasztalatgyűjtésben részt vett az Országos Béketanács, a Hazafias Népfrentemelési és Közérdekvédelemérti Társaság tagja, többen a községek és járársok vezetői közül, valamint segítő társaink, akik nap-nap után éltetik békemozgalomunkat. Egy-egy megyében mintegy 200 ember vé-

leményét hallgatták meg, kiegészítették és egy kissé ellenőrizték saját ismereteiket, tapasztalataikat. A vizsgálat befejezése után, december második felében Miskolcon, Szegeden és Pápán, az ország valamennyi megyéje képviselőinek részvételével tájékoztatót tartottunk meg a zárójelentést, s a békemozgalom előtt álló új feladatokat.

— Bebizonyosodott, hogy jó intézkedés volt néhány évvel ezelőtt a községi, járási békebizottságok megszüntetése, illetve egyesítése a népfrentemelés helyi irányító testületeivel. A szervezeti változás óta — mint a három megye példája is tanúsítja — szívesebb, sokrétebb lett a békemunka. Megnövekedett segítő társaink száma, sok jó ötlet, hasznos kezdeményezés bontakozott ki.

Soraiból jelöl a nép

Tegnap Szegeden és a szegedi járásban — mint az országban mindenütt — megkezdődtek a népfrentemelési jelölőgyűlései. Ezzel egyik igen fontos állomáshoz jutottunk a február 24-i országgyűlési és tanács-választások előkészületeinek.

A jelölőgyűlések közel három héten át tartanak, és a választókerületek lakossága eldönti, hogy kiket tart legérdemesebbeknek az államhatalmi tisztségek betöltésére.

Nem zajosak a választási előkészületek, nem hangzanak csabos ígéretek, vagy »szencziós« bejelentések. Nincs és nem is kell külön választási program. Egyértelmű és világos utat mutat, programot ad a mára és a holnapokra a Magyar Szocialista Munkáspárt VIII. kongresszusa. Számok idézése és fölörakoztatása nélkül is érthető ez a program. Summáznia nehéz, de fontos és egyik alapvető tartalma: a szocialista építés eredményeivel együtt kell járnia az életkörülmények szüntelen javulásának. Olyan elv ez, amelynek igazságát, gyakorlati érvényesülését minden dolgozó család saját életében mérheti és mérheti. Az MSZMP és a forradalmi munkás-parasztkormány politikája egyenes vonalú, s mert néperdeket szolgál, tetszik a népnek. Most, amikor a szocializmus felépítésének korszakába ér-

tünk, munkánk az alapvető eszköz célunk, a népjólét további növelésében.

Becsüljük és nagyra értékeljük a szocialista alkotás eredményeit mind az ország, mind az egyén életében. Örülünk a családok boldogulásának, a szépülő Szegednek, a járás közös gazdaságaiban az új gyümölcsösöknek, szőlősöknek, a paraszti munkát könnyítő gépeknek. Az öröm mellett még gond is akad, de ezek már régen nem a mindennapi megélhetés gondjai. Igényesebbek lettünk, új és új terveink vannak, több szépséget akarunk. A többre vágyást a néphatalom, a párt politikája táplálja, s nemcsak feltételeket teremt a növekvő igények kielégítéséhez, hanem azt biztosítja is. Ismert, sokszor hangoztatott, talán el is koptatott, de mégis nagyon igaz a megállapítás: ahogyan dolgozunk, úgy élünk! A nép, kommunisták és pártönkívüliek együttes munkája teremtette meg a szocializmus alapjait, így épül fel a szocializmus a hazai lakóinak hasznára. Maga a termelés sem cél, csupán eszköz abban, hogy helyesen növekvő vágyainkat, terveinket elérjük.

Elindultak a gyűlésekre az emberek, hogy az ország és szűkebb hazájuk dolgait összegezzék; hogy tanácsokat jelöljenek. Fontos része szocialista demokratizmusunknak, hogy a döntés joga a választókerületek lakóié. Felelőségük tehát nagy abban, hogy az arra legalkalmasabb emberek kerüljenek az államhatalom helyi tisztségeibe, hiszen társadalmi tevékenységüktől sok függ. Rókuson, Szeged egyik munkáslakta negyedében, amikor a tanácsjelölő gyűlések szóba kerültek, megállapították az ott lakók: »Olyan embereket jelölünk, akiknek tehetségük és szívük is van ahhoz, hogy jól törődjenek választóikkal; hogy általuk is erősödjék néphatalomunk, javuljon munkája, mert ez jó a lakosságnak.«

Hűség a néphez, hozzáértés, emberség! Ezek a követelmények a jelöltektől, amelyekre találoán mutattak rá a rókusiai is. A népfrentemelési gyűlésein a lakosság mérlegre teszi azok munkáját is, akik az utóbbi négy évben tanácstagként dolgoztak. A legjobban a választókerületekben ismerik a volt tanácstagok tevékenységét, így nem nehéz a döntés sem. Szegeden és a szegedi járásban is nagyon ragaszkodnak az emberek azokhoz, akik mint tanácstagok méltók voltak a bizalomra. A többség ilyen államhatalmi tisztségviselőkből tevődött össze, ezért őket — mint kipróbált közéleti embereket — minden bizonytalan ezután is jelölik.

Új és friss erők is kerülnek a közéletbe, azok helyébe, akik más megbízatást kaptak, vagy mást töltenek be társadalmi tisztséget. Ezeknek az embereknek is köszönet jár a négy évben át végzett tevékenységükért. Nem jelölik újra azt a néhány embert sem, akinek erejét, tehetségét meghaladta a tanácstagsággal járó feladat. A tömegekből emberi magatartásukkal, az egész társadalom érdekében végzett munkájukkal sokan kiemelkednek. A választókerületekben — éppen a végzett munka alapján — ismerik ezeket az embereket. A jelölőgyűléseken bizonyára a jók közül is a legjobbakat jelölik a régi, különféle okok miatt kikerültek helyébe.

A lakosságnak tetszik, hogy az államhatalom képviselői, a párt munkatársainak megfelelően, minden kérdésről nyíltan és őszintén adnak tájékoztatást.

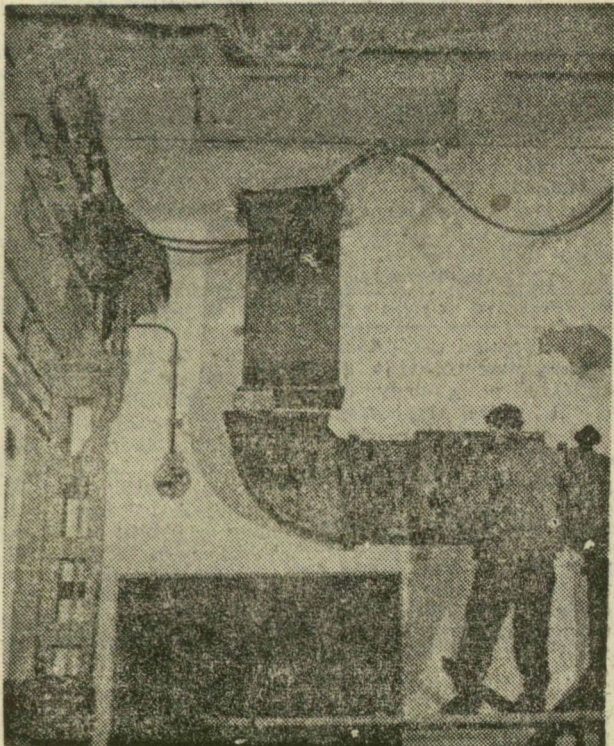
Szükséges a jót elmondani, képviselni az adott utca vagy városrész problémáinak megoldását lehetőségeinkhez képest. De nemcsak az eredményekről kell számot adni, hanem nyíltan fel kell tárnunk, hogy az adott időben miért nem lehetséges egy-egy probléma megoldása.

Szeged és a szegedi járás lakói az elmúlt években sok hasznos észrevételt, javaslatot tettek a város és a községek szépítésére, fejlesztésére. Ezzel együtt azonban társadalmi munkát vállaltak és végeztek közhasznú, a lakosság javát szolgáló célokért. Továbbra is így lesz ez, és a tanácstagoknak — akik az emberek sűrűjében élnek — ezután még fokozottabban kell figyelniük minden javaslatra, észrevételre. Az a jó, ha továbbra is nemcsak szervezik a társadalmi munkát, hanem maguk is részt vesznek abban.

Közismert, hogy hazánkban — pártfunkció kivételével — minden tisztséget betölthetnek a pártönkívüliek. Ebben a mérce: szilárdság a szocializmus eszméjéhez és szakértelem. A most kezdődő és heteken át tartó népfrentemelésen kommunistákat és pártönkívülieket egyaránt jelölnek. A párt bízik a pártönkívüliekben, s erre a bizalomra bizalom a válasz.

A gyűléseken a lakosság, a nép a maga soraiból jelöli a tisztségviselőket. Munkásokat, szövetkezeti gazdákat, értelmiségieket, kisembereket, időseket, fiatalokat egyaránt. Ezzel és jelöltjeik útján is cselekvő részese az államhatalomnak s az államigazgatásnak.

MORVAI SÁNDOR

(Somogyiné felv.)